

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 2535/2024
14.02.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, Марије Терзић, Весне Мاستиловић, Драгане Миросављевић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Маријана Бећагул, адвокат из ..., против туженог „Generali osiguranje Srbija“ А.Д.О. Београд, чији је пуномоћник Мирна Ракић Домазетов, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 9467/2020 од 17.10.2023. године, у седници одржаној 14.02.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против потврђујућег дела пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 9467/2020 од 17.10.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против потврђујућег дела пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 9467/2020 од 17.10.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 6196/2020 од 16.09.2020. године, која је исправљена решењем истог суда П 6196/2020 од 05.11.2020. године, ставом првим изреке, одлучено је да се тужбени захтев усваја. Ставом другим изреке, тужени је обавезан да тужиоцу на име накнаде материјалне штете исплати износ од укупно 12.000,00 динара и то: на име накнаде материјалне штете за састав одштетног захтева износ од 6.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од 28.08.2019. године па до исплате, на име накнаде материјалне штете за састав приговора износ од 6.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 16.01.2020. године па до исплате. Ставом трћим изреке тужени је обавезан да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 18.260,00 динара, са законском затезном каматом почев од извршности пресуде до исплате.

Виши суд у Новом Саду је, пресудом Гж 9467/2020 од 17.10.2023. године, ставом првим изреке, жалбу туженог делимично је усвојио па је пресуда Основног суда у Новом Саду П 6196/2020 од 16.09.2020. године, исправљена решењем истог суда П 6196/2020 од 05.11.2020. године, преиначио у делу одлуке о законској затезној камати

на износ накнаде за састав одштетног захтева, тако што је тужени обавезан да тужиоцу на досуђени износ накнаде за састав одштетног захтева исплати законску затезну камату од 12.09.2019. године уместо од 28.08.2019. године, па до исплате, док је одбијен захтев у делу у којем је тужилац тражио исплату законске затезне камате на досуђени износ накнаде за састав одштетног захтева у периоду од 28.08.2019. године па до 11.09.2019. године, а жалба туженог је у преосталом делу одбијена и првостепена пресуда у преосталом побијаном делу потврђена. Ставом другим изреке, жалба туженог је одбијена, па решење Основног суда у Новом Саду П 6196/2020 од 05.11.2020. године, потврђено. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против потврђујућег дела правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је изјавио благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), у вези одредбе члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку за одлучивање о посебној ревизији туженог.

Предмет тражене правне заштите је накнада штете тужиоцу на име трошкова које је имао у вези са подношењем одштетног захтева туженом и приговора против одлуке донете о том захтеву. Побижана одлука донета је применом одговарајућих одредби материјалног права на утврђено чињенично стање и зависи од чињенице утврђених у сваком конкретном предмету, па с тим у вези нема услова за уједначавање судске праксе.

На основу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије применон одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. Закона парничном поступку прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Против одлуке другостепеног суда којом је одлучено о спору мале вредности, ревизија није дозвољена на основу одредбе члана 479. став 6. истог закона.

Тужбу ради накнаде штете тужилац је поднео 11.05.2020. године, а вредност предмета спора је 12.000,00 динара.

Имајући у виду да је ово спор мале вредности у ком се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија није дозвољена на основу одредбе члана 479. став 6. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић